

[Finansministeren.]

netop for en Betyggelse af de industrielle Forhold her i Landet, og jeg tror, at det ærede Medlem vil have meget vanskeligt ved, naar han kommer uden for de snævreste Handelskredse, at vinde Forstaaelse for den Opfattelse, at vi skulde gaa over til en vidtstrakt Frihed paa dette Omraade, saaledes som vore Erhvervsvilkaar nu engang er.

Som sagt, jeg skal ikke gaa ind i nogen større Debat, men jeg vil understrege, at den økonomiske Politik og den Skattepolitik, den Finanspolitik, der har været ført her i Landet, har været ført paa en saadan Maade, at man, naar man sammenligner Vilkaarene, som de var i 1932, da Krisen satte voldsomt ind, og nu, maa indrømme, at der paa alle Omraader har været en meget betydelig Udvikling, en Udvikling, der har faaet sit Udtryk i, at vor Nationalindkomst siden da er steget med over 1 200 Mill. Kr.

Hauch: Jeg kan begynde med at rette en Tak til den højtærede Udenrigsminister, fordi han bekræftede min Fremstilling af de Vilkaar, hvorunder Delegationen gik til Berlin for at forhandle, og det skal jeg ikke opholde mig yderligere ved. Saa kan vi formodentlig faa fastslaaet to Ting, som er meget betydningsfulde. For det første den, som allerede blev fastslaaet i Folketinget, at Landbruget har udnyttet sine Eksportmuligheder. For det andet, at man gik til disse Forhandlinger med et Diktat fra Regeringens Side vedrørende Spørgsmaalet om Omfanget af Samhandelen i Tilknytning til Planen.

Naar den højtærede Udenrigsminister brugte den Vending, at denne Plan stod for mig som noget helligt, vil jeg gerne sige, at her er vi netop ved et af de Tilfælde, hvor den højtærede Udenrigsminister ikke giver Befolkningen ordentlig Besked om, hvordan Forholdet er. Forholdet er jo nemlig det, at paa Baggrund af denne Fordelelsplan, der beløber sig til et bestemt Beløb i Mark eller Kroner, foretages Fordelingen af de Valutaattester, som skal udnyttes paa det tyske Marked. Dersom man gør Planen mindre, bliver Udnyttelsen mindre. Gør man Planen større, aabner man Mulighed for en større Udnyttelse. Det skulde den højtærede Udenrigsminister tilføje, naar han vil give Befolkningen Oplysning om disse Ting. Det, jeg bebrejder den højtærede Udenrigsminister, er, at han ikke giver Befolkningen Besked til Bunds. Den højtærede Udenrigsminister ved jo meget godt, at dersom man ikke i Planen har faaet for-

delt disse Varegrupper, faar vi heller ikke udstedt Valutaattester, som giver Muligheder for Køb hos Tyskerne, idet den højtærede Udenrigsminister meget rigtigt siger, at de Beløb, det her drejer sig om, er dem, der skal dækkes ved Køb i Tyskland. Derfor tror jeg ogsaa, det er nyttigt, at vi faar Lejlighed til at tale ud om Tingene.

Med Hensyn til de 17—18 Mill. Kr. skønner jeg nu, at de Oplysninger, hvorpaa det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har bygget sin forkerte Opfattelse, har han faaet fra Nationalbanken i November eller December Maaned. Det er ganske rigtigt, at vi, som det nu ved en Indiskretion fra det ærede Medlem Hr. Hartvig Frischs Side er blevet bekendt, fik saadanne Oplysninger, og det førte til en Forhandling i Nationalbankens Repræsentantskab — hvis Forhandlinger man i øvrigt efter min Mening ikke bør drøfte offentligt — og en Udtalelse om, at dette jo aabnede Muligheder for en større Afsætning til Tyskland i den kommende Tid. Jeg udtalte min Tilfredshed med, at det laa saadan, og det gjorde andre Medlemmer ogsaa. Men hvad sker der saa? Der sker dette, at da den endelige Fordeling af Kontingenterne kommer for det Kvartal, hvori vi i Øjeblikket befinder os, foretager man en Nedsækering i Forhold til det, man havde udstedt Attester for i Januar Maaned.

Det kan dog ikke nytte noget, at den højtærede Udenrigsminister her vil gøre Forsøg paa at tilsløre den Kendsgerning, at de 17—18 Mill. Kr. laa der, en Kendsgerning, som paa det Tidspunkt kunde have givet den højtærede Udenrigsminister det allerbedste Vaaben i Hænde til at forøge Eksporten til Tyskland, saaledes at vi ikke kom ned under den en Gang vedtagne Plan. Vi fik en Meddelelse fra Landbrugsministeriet og fra Udenrigsministeriet, efter at disse Forhandlinger havde fundet Sted i Berlin, gaende ud paa, at det ikke havde været muligt i Henhold til den tysk-danske Handelstraktat at foretage en større Fordeling end den, vi nu fik, og som betød en Nedsækering i Forhold til det, man havde haft i den første Maaned. Det kan ikke og skal ikke lykkes den højtærede Udenrigsminister at udviske de Kendsgerninger, der her foreligger, og hvor det er Ministeriet, der har taget sin Beslutning om, at man ikke skulde sætte ind paa en større Udnyttelse. Det er meget muligt, at den højtærede Udenrigsminister har Ret i, at man inden for Ministeriet har overvejet Sagen og er kommet til det Resultat, at det var til mere Nytte at faa det paa et senere Tidspunkt.